

der var mange Børn, som skulde forsørges. Det er der imidlertid ikke; der foreslaas et procentvis Tillæg, og det er altsaa for saa vidt efter samme Mønster som den anden Dyrtidslov, der er blevet gennemført, saa der er vel ikke noget at opnaa i Retning af at faa disse Satser ændret, saa meget mindre som den højtærede Finansminister jo oplyste, hvad der ogsaa er rigtigt, at der er forhandlet med Partierne om Sagen, og at Partierne har givet deres Tilslutning. Der er dog en Bemærkning, som har givet mig noget Haab om, at der muligvis kunde ske en Ændring. Den højtærede Finansminister udtalte nemlig ved Forelæggelsen, at han ved Forhandling med de forskellige Partier havde skaffet sig Vished for, at man vilde støtte et saadant Lovforslag, og saa tilføjer Ministeren: I alt Fald har man været enig i, at den vedtagne Lov ikke skulde være ringere end Lovforslaget. Det synes jeg, gav et lille Haab om muligvis at faa Lovforslaget forbedret; ringere vil man ikke fra noget af Partierne have det. Men jeg kunde godt tænke mig, at der var mange — og deriblandt er jeg i alt Fald —, som ønsker, at det skulde være bedre. Nu hører jeg imidlertid, at det vistnok er Meningen, at dette Lovforslag helst skulde gennemføres uden Udvalgsbehandling. Den Gang Spørgsmaalet om Dyrtidshjælp var til Behandling, vilde vi fra vor Side gerne have givet Understøttelse ogsaa til Pensionisterne, men vi frafaldt Kravet herom, fordi vi ikke vilde risikere derved at lægge Lovforslaget Hindringer i Vejen, men meget gerne vilde have, at det snarest skulde vedtages. Og hvis noget lignende gør sig gældende her: at man meget gerne vil have, at denne lille Haandsrækning til disse smaa Pensionister snarest muligt kunde blive gennemført her i Rigsdagen, og at man ved enten at udvide Lovforslagets Rammer eller ved at forhøje de Satser, der er foreslaede, rimeligvis vilde lægge Lovforslaget Hindringer i Vejen, kan ogsaa jeg støtte Tanken om at gennemføre Lovforslaget hurtigst muligt uden Udvalg. Men saa vil jeg rigtignok haabe, at den højtærede Finansminister vil tage de Henstillinger under velvillig Overvejelse, som jeg er fremkommet med her, navnlig om Invaliderne. Thi det forekommer mig, at de maa have Hjælp og have Hjælp i indeværende Rigsdagssamling. Det er uanstændigt for Rigsdagen, hvis vi ikke hjælper disse Folk, thi der er mange af dem, som bogstavelig talt lider Sult. Og det forekommer mig, at disse Folk ikke for-

tjener, at man stiller dem langt ugunstigere end de mange andre, overfor hvilke Staten har Pligt til at sørge for deres Underhold, fordi de under Udøvelsen af deres Arbejde i Statens Tjeneste er kommet saa alvorligt til Skade, at de ikke selv er i Stand til at sørge for deres Udkomme og for deres Familiers Underhold. For saa vidt det er Meningen, at dette Lovforslag skal fremmes uden Udvalg, vil jeg derfor haabe, at de Henstillinger, jeg her er fremkommet med, bliver Genstand for en velvillig og ogsaa en hurtig Overvejelse, saa vi i Løbet af indeværende Rigsdagssamling kunde faa et Lovforslag om disse Folk, eller man paa anden Vis kunde hjælpe dem, saaledes at de faar den Haandsrækning, der tilkommer dem.

I øvrigt vilde det være betimeligt, om hele Pensionsvæsenet og Invalideforsørgelsen maatte blive taget op til samlet Overvejelse og samlet Revision. Den højtærede Finansminister har i sin Tid gjort et Skridt i denne Retning, da han i 1913—14 fremsatte et Lovforslag om Nedsættelse af en Kommission, der skulde overveje dette Forhold. Da hed det, at det var den Omstændighed, at Invalidekommissionen ikke havde tilendebragt sit Arbejde, som bevirkede, at man ikke fandt det nyttigt at nedsætte en saadan Kommission paa det daværende Tidspunkt. Men nu er Invalidekommissionen jo endelig blevet færdig med sit Arbejde, og det kan altsaa ikke længere være en Hindring. Hele dette Spørgsmaal tiltrænger efter min Mening en meget grundig og samlet Overvejelse, da den nuværende Ordning baade er uretfærdig og absolut utilsvarende.

Jeg skal med disse Ord anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling.

J. C. Christensen: Jeg blev ved et ekstraordinært Møde i Finansudvalget hindret i at indlede Forhandlingerne om denne Sag. Min Mening var ellers straks at sige — og det skal jeg altsaa nu gøre —, at denne Sag i Grunden har været til Udvalgsbehandling, idet Finansudvalget har forhandlet den med den højtærede Minister, foranlediget ved et Andragende, som var overgivet Finansudvalget til Behandling. Den højtærede Finansminister har paa Opfordring af Finansudvalget foretaget en Undersøgelse af, hvor mange Personer der kunde tænkes at komme ind under en saadan Lejlighedslov som denne, og ligeledes, hvor meget det antagelig kunde koste at yde en saadan Understøt-